

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 6/1974-75
med anledning av landskapsstyrelsens fram-
ställning till Landstinget med förslag
till landskapslag angående ändring av
landskapslagen om vägtrafik i landskapet
Åland.

Landstinget har inbegärt lagutskottets utlåtande över ovannämnda framställning. Med anledning härav får utskottet värdsamt anföra följande:

Lagutskottet som, efter att redan detta år ha behandlat ett flertal framställningar på vägtrafikens och motorfordonslagstiftningens område^{och} rekommenderar koncentration av dessa framställningar, har behandlat denna framställning och funnit, att framställningen å ena sidan tar sikte på ändring av reglerna för stannande och parkering och å andra sidan syftar till att göra användningen av bilbälte och skyddshjälm^{en} obligatorisk. Därtill föreslås förtydliganden för utryckningsfordonens högsta tillåtna körhastighet.

I fråga om stadgandena om stannande och parkering har utskottet funnit att motsvarande ändringar företagits i rikslagstiftningen, varför utskottet för uppnående av enhetlighet ej häruti har något att erinra.

Vad gäller den föreslagna obligatoriska användningen av bilbälte och skyddshjälm anser utskottet visserligen att en sådan åtgärd vore ägnad att skydda respektive personer. Emellertid bör det anses motiverat att landskapslagstiftningen på detta område så långt som möjligt följer förhållandena i riket och Sverige samt övriga Norden. I Sverige införs obligatorisk användning av bilbälte från och med ingången av år 1975. I riket är ärendet under behandling i riksdagen. Beträffande användning av skyddshjälm har veterligen ej konkreta lagstiftningsåtgärder ännu tagit form i något nordiskt land.

Då dessa till själva förarens eget skydd hänsyftande åtgärder kan anses sammanhånga rättspolitiskt och då landskapets läge i Norden med livligt resandeutbyte rent praktiskt bör motivera största möjliga enhetlighet, har utskottet i detta skede funnit det mest ändamålsenligt att obligatorisk användning av bilbälte och skyddshjälm måtte anstå.

I 23 § 4 mom. föreslår utskottet ändring av främst språklig natur. Med hänvisning till det anförda får utskottet värdsamt föreslå:

-2-

att Landstinget måtte antaga lagförslaget
sålydande:

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

I enlighet med Landstingets beslut upphäves 18 § 4 mom. a och e punkterna landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58) sådana sagda lagrum lyder i landskapslagen den 20 april 1971 (16/71), ändras 2 § 1 punkten, 17 § 5 mom., 18 § 3 mom. i punkten, 5 och 7 mom. samt 23 § 4 mom., av dessa lagrum 2 § 1 punkten och 18 § 3 mom. i punkten ävensom 5 och 7 mom. sådana de lyder i nämnda landskapslag av den 20 april 1971, 17 § 5 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 10 mars 1972 (15/72) och 23 § 4 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 15 april 1966 (4/66) samt fogas/till ^(uteslutn.) lagens 18 § nya 3a och 3b mom., såsom följer:

2 §.

I denna landskapslag avses med

1) p a r k e r i n g uppställning av fordon med eller utan förare, dock ej kortvarig uppställning av fordon för på- eller avstigning eller för lastning eller lossning;

17 §.

5. Då fordon kommer till väg från parkeringsplats, fastighet, servicestation eller annat motsvarande område utanför vägen eller från stig, ägoväg eller annan motsvarande väg, samt då fordon avlägsnar sig från vägen till sådan plats, skall föraren väja för varje annan vägtrafikant.

18 §.

3. Fordon får ej stannas eller parkeras:

i) på gångbana eller cykelbana.

3a. Fordon får ej stannas eller parkeras på en genom körbanemärkning angiven sträcka på vardera sidan om vägnärket som anger hållplats för buss eller, om märkning saknas, närmare än tolv meter från närket. På detta område får fordon dock stannas för på- eller avstigning, då stannandet kan ske utan hinder för busstrafiken.

3b. Utan hinder av stadgandet i 3 mom. i punkten får cykel och

moped stannas eller parkeras på gångbana eller cykelbana. Även annat fordon får, under förutsättning att särskild försiktighet iakttages, kortvarigt för lastning eller lossning stannas på gång- eller cykelbana, då iakttagandet av stadgandena i 2, 3 och 3a mom. och tvingande skäl det påkallar och om gång- eller cykelbanas hållfasthet därvid ej äventyras eller användningen av den oskäligt försvåras. Föraren av fordon som sålunda stannats skall hålla sig i närheten av fordonet och vid behov flytta detsamma till plats där det ej utgör hinder för den övriga trafiken.

5. Stannande på de i 4 mom. nämnda platserna är tillåtet endast av synnerliga skäl.

7. Stadgandena i 1, 3, 3a, 3b och 4 mom. gäller ej om annat angivits nedelst vägmärke eller körbanemarkering.

23 §.

4. I 1 mom. föreskrivna hastighetsbegränsningar gäller ej utryckningsfordon, samt de i stöd av 3 mom. föreskrivna eller genom vägmärken angivna hastighetsbegränsningarna ej utryckningsfordon i brådskan- de uppdrag eller fordon som användes för trafikövervakning.

Mariehamn, den 11 december 1974.

På lagutskottets vägnar:

Olof Salmén

Gunnar Jansson.

Närvarande i utskottets: ordföranden Salmén, viceordföranden Sundblom, ledamöterna Dahlman, Olof Jansson och Bengtz (delvis) samt ersättaren Widenan (delvis).